Súd:	Správny súd v Bratislave
Spisová značka:	16Sa/15/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0724101281
Dátum vydania rozhodnutia:	16. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Michaela Stankociová
ECLI:	ECLI:SK:SpSBA:2026:0724101281.4

Uznesenie

Správny súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: M.HOUSE s.r.o., so sídlom Mansueta Olšovského 4, Malacky, IČO: 51 767 856, zastúpený URBAN & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Červeňova 15, Bratislava, IČO: 47 244 895, proti žalovanému: MESTO Malacky, Útvar výstavby a životného prostredia, so sídlom Bernolákova 5188/A, Malacky, zastúpený advokátskou kanceláriou act legal s. r. o. , so sídlom Twin City Tower, Mlynské nivy 10, Bratislava, IČO: 47 239 921, v konaní o žalobe proti nečinnosti, takto

r o z h o d o l :

I. Správny súd v Bratislave žalobu zamieta.

II. Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

I. Správna žaloba a jej doplnenie

1. Dňa 22. augusta 2024 podal žalobca v rámci jedného podania žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 242 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) a všeobecnú správnu žalobu podľa § 177 a nasl. SSP.

2. Žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy sa žalobca domáha, aby správny súd uložil žalovanému v kolaudačnom konaní vedenom pred žalovaným pod č. k. A.; A.-XXXX/XXXX/XXX; A./XXXX/XXX; A./XXXX/XXX; naposledy pod č. k. A./XXXX/XXX, povinnosť konať bez zbytočných prieťahov a súčasne, aby žalovaný vec v kolaudačnom konaní vedenom pred žalovaným pod č. k. A.; A.-XXXX/XXXX/XXX; A./XXXX/XXX; A./XXXX/XXX; naposledy pod č. k. A./XXXX/XXX prejednal a rozhodol vydaním kolaudačného rozhodnutia do 15 dní odo dňa doručenia uznesenia (eventuálne v lehote určenej správnym súdom), pričom zároveň sa domáhal priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 50.000,-- €.

3. Všeobecnou správnou žalobou sa zároveň domáhal preskúmania zákonnosti a zrušenia rozhodnutia žalovaného z 13. augusta 2024 č. A./XXXX/XXX (ďalej aj „napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania“), ktorým žalovaný podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku prerušil kolaudačné konanie do doby skončenia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. B./XXXXXX-XXX z 27. mája 2024 podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre.

4. Správny súd na tomto mieste uvádza, že uznesením č. k. 16Sa/15/2024-110 z 8 októbra 2024 vylúčil žalobu v časti o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania na samostatné konanie (ktoré bolo ďalej vedené pod sp. zn. 3S/115/2024) , pretože žalobca v rámci jednej správnej žaloby skumuloval predmety konania (nečinnosť a prieskum rozhodnutia), ktoré

nemožno súčasne prejednať pred samosudcom správneho súdu z dôvodu, že ten prejednáva iba veci taxatívne vymedzené v § 23 ods. 2 SSP.

5. Žalobca úvodom ozrejmil, že novostavba Bytového domu M HOUSE, ktorej je žalobca stavebníkom, bola postavená v súlade a na základe právoplatných rozhodnutí príslušných správnych orgánov, a to rozhodnutia stavebného úradu Malacky o umiestnení stavby Novostavba bytového domu SO 01 Bytový dom, SO 02 Spevnené plochy a komunikácie SO 03 Prípojky na verejné siete na pozemkoch XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, č. j. A./C. z 10. augusta 2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť 6. septembra 2017; stavebného povolenia stavebného úradu mesta Malacky na stavbu SO 01 Bytový dom a SO 03 Prípojky na verejné siete na pozemkoch XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, č. j. A./C. zo 14. marca 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 16. apríla 2018; stavebného povolenia špeciálneho stavebného úradu pre dopravné stavby v Malackách na stavbu SO spevnené plochy na pozemkoch XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X, č. j. A./XXXX/XXX z 15. októbra 2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť 26. novembra 2018. Všetky stavebné práce sú toho času dokončené, pričom tieto stavby sú pripravené, aby boli na základe kolaudačných rozhodnutí dané do riadneho užívania, čo sa však žalobcovi nedarí zrealizovať najmä z dôvodu neštandardného a nezákonného vedenia kolaudačného konania. Namiesto toho žalovaný inicioval ex offo konanie o odstránení stavby vjazdu - ktoré je toho času pre svoju obsolentnosť právoplatne zastavené. Žalovaný spochybňuje zákonnosť tohto rozhodnutia, hoci mu na to právomoc neprislúcha, podal podnet na protest prokurátora a prerušil kolaudačné konanie nerešpektujúc prezumpciu správnosti rozhodnutí iných orgánov verejnej správy. Žalobca je ako stavebník projektu Bytového domu M HOUSE účastníkom dvoch na seba nadväzujúcich kolaudačných konaní vedených u žalovaného a to konkrétne namietaného kolaudačného konania pre stavbu „Bytový dom M HOUSE“ - teda samotnú budovu s bytovými jednotkami a kolaudačného konania pre stavbu „Bytový dom M HOUSE - spevnené plochy“, ktoré bolo právoplatne skončené rozhodnutím Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 25. mája 2023, č. B./XXXXXX - XXX.

6. Žalobca ďalej skutkovo ozrejmil, že kolaudačné konanie pre stavbu „Bytový dom M HOUSE“ na pozemkoch parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, v okrese D., obci D., katastrálnom území D. pod č. k. A.; A.-XXXX/XXXX/XXX; A./XXXX/XXX; A./XXXX/XXX; naposledy pod č. k. A./XXXX/XXX (ďalej len „kolaudačné konanie“), bolo začaté na základe návrhu žalobcu zo 4. októbra 2019 na vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu Bytového domu M HOUSE, oznámením žalovaného dňa 7. októbra 2019, v ktorom žalovaný nariadil ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním. Dňa 5. novembra 2019 bol návrh žalobcu prerokovaný na ústnom pojednávaní spojenom s miestnym zisťovaním. Následne boli vykonané ďalšie dve ústne pojednávanie spojené s miestnym zisťovaním a to dňa 23. januára 2020 a 5. februára 2020. Dňa 30. marca 2020 vydal žalovaný rozhodnutie č. A.-XXXXX/XX/XXX o prerušení kolaudačného konania (ďalej aj „rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania I“). Následne dňa 27. októbra 2020 vydal žalovaný rozhodnutie o zastavení kolaudačného konania č. j. A.-XXXXX/XXXX/XXX-X, ktoré bolo na základe včas podaného odvolania žalobcu zrušené nadriadeným orgánom. Dňa 9. apríla 2021 žalovaný opätovne prerušil kolaudačné konanie rozhodnutím č. A. - XXXX/XXXX/XXX (ďalej aj „rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania II.“) s doplnením nových podmienok, ktoré doposiaľ žalovaný od žalobcu nevyžadoval. Počas plynutia lehoty na preukázanie splnenia podmienok žalobca niekoľko krát vyzýval žalovaného na vydanie kolaudačného rozhodnutia, pričom sa neúspešne obrátil aj na nadriadený orgán, ktorý nevidel dôvod na využitie inštitútu atrakcie. Žalobca následne dňa 26. júla 2021 podal na Krajský súd v Bratislave žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy (ktorá bola vedená pod sp. zn. BA-4Sa/66/2021), ktorú však v dôsledku právoplatného rozhodnutia o kolaudácii spevnených plôch, zobral v celom rozsahu späť, aby sa spis vrátil žalovanému na rozhodnutie vo veci samej. Keďže vydaniu kolaudačného rozhodnutia v kolaudačnom konaní už nič nebránilo. Mesto Malacky, ako vecne, miestne a správne príslušný špeciálny stavebný úrad pre dopravné stavby oznámil z vlastného podnetu neznámemu stavebníkovi prostredníctvom verejnej vyhlášky začatie konania o dodatočnom povolení (odstránení) stavby na pozemku reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D. a to na základe Oznámenia konania ex offo o dodatočnom povolení (odstránení) stavby - výzva vlastníkovi stavby - rozhodnutie o prerušení konania, verejná vyhláška s 10. marca 2023, č. A./XXXX/XXX. Žalovaný dňa 18. októbra 2023 prerušil kolaudačné konanie rozhodnutím č. A./XXXX/XXX (ďalej aj „rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania III“) a to práve z dôvodu prebiehajúceho ex offo konania o dodatočnom povolení (odstránení) stavby. Dňa 19. februára 2024 bolo žalobcovi doručené rozhodnutie mesta Malacky, špeciálneho stavebného úradu pre dopravné stavby z 8. februára 2024 č. A./XXXX/XXX (ďalej aj „rozhodnutie

o odstránení stavby“), ktorým bolo nariadené odstránenie stavby, spevnených plôch a stavebných úprav miestnej komunikácie - chodníka, vjazdu a výjazdu na pozemku reg. „E.“ F. parc. G. XXX/X v k. ú. D.. Voči rozhodnutiu o odstránení stavby podal žalobca odvolanie, ktoré mu nadriadený orgán vyhovel a toto zrušil, pričom konanie zastavil z dôvodu jeho nadbytočnosti, keďže o spevnených plochách bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 25. mája 2023, č. B./XXXXXX - XXX. Dňa 13. augusta 2024 napokon vydal žalovaný napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania, ktorým ho prerušil naposledy.

7. Žalobca je toho názoru, že vydaním právoplatných rozhodnutí Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií, ktorými sa právoplatne rozhodlo o predbežných otázkach, zanikli akékoľvek dôvody pre nevydanie kolaudačného rozhodnutia, a to aj vzhľadom k tomu, že kolaudačné konanie bolo v tom čase vedené vyše 4 a pol roka, stavba bytového domu je dokončená, pripravená na užívanie a neohrozí tu je ani život ani zdravie ani majetok ani životné prostredie. Žalobca pritom žalovaného viackrát vyzýval aby vo veci kolaudačného konania konal, pričom žalobca zabezpečil nevyhnutnú komplexnosť výstavby zabezpečením parkovacích miest v požadovanom rozsahu. Vychádzajúc z popísaného skutkového stavu žalobca nenamieta absolútnu nečinnosť žalovaného, no namieta nesústredenú činnosť, respektíve nehospodárnu činnosť v rozpore so základnými zásadami Správneho poriadku, kedy žalovaný napriek tomu, že je povinný vydať rozhodnutie, toto odmieta vydať za zámienkou potreby doplnenia takých dokladov, ktoré nie sú potrebné ani podľa zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) (ďalej len „Stavebný zákon“) ani príslušného vykonávacieho predpisu. Napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania je rozhodnutím, ktoré nevychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom žalovaným určený dôvod prerušenia konania z dôvodu existencie predbežnej otázky je absolútne nezákonný, pretože podanie podnetu na protest prokurátora nie je predbežnou otázkou, čím žalovaný nerešpektuje právoplatne záväzné rozhodnutia ostatných orgánov verejnej správy a prezumpciu ich správnosti. Žalobca ďalej poukázal na ustanovenie § 81b Stavebného zákona ktorý ustanovuje dôvody kedy stavebný úrad kolaudačné rozhodnutie nevydá, pričom žiaden z uvedených dôvodov nie je v kolaudačnom konaní žalobcu naplnený a to najmä po tom, čo žalobca už dňa 4. marca 2021 zabezpečil podmienky stavebného povolenia na nevyhnutnú komplexnosť výstavby zabezpečením potrebného množstva parkovacích miest, náhradnej výsadby a osadenia trvalého dopravného značenia parkovacích miest na súkromnom pozemku, čo bolo požiadavkou žalovaného, ktorej splnenie zákon neukladá. Zároveň je vyriešená aj otázka vjazdu, pretože vykonštruované ex offo konanie bolo právoplatne zastavené a dokonca bolo právoplatne rozhodnuté aj o povolení užívania spevnených plôch a teda podľa názoru žalobcu aj vrátane vjazdu.

8. Žalobca ďalej poukázal na ústavnoprávnu povinnosť konajúceho orgánu verejnej správy dostatočne odôvodniť svoje rozhodnutie (vyplývajúc napríklad z III. ÚS 209/04, III ÚS 271/05-9, III ÚS 95/06-6), ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom ochrany. Žalovaný prerušil kolaudačné konanie bez toho, aby riadne tento postup odôvodnil, najmä čo sa týka ďalších podmienok k vydaniu kolaudačného rozhodnutia, čím tendenčne predlžuje vydanie kolaudačného rozhodnutia a to napriek tomu mu, že 90 dňová lehota uplynula dňa 16. júla 2021 a administratívny spis kolaudačného konania už predtým obsahoval všetky potrebné listiny k vydaniu rozhodnutia vo veci - povolenia užívania stavby „Bytový dom M HOUSE“. Žalobca ďalej poukázal na rozsiahlu a ustálenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu ako aj Najvyššieho súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa dodržiavanie princípu právnej istoty orgánmi štátnej moci a predvídateľnosti rozhodnutí. Žalobca namietal, že dopracovať sa k právoplatnému rozhodnutiu v kolaudačnom konaní po dobu vyše 4 a pol roka je v rozpore s princípom právneho štátu podľa čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd ako aj s právom vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1 dodatkového protokolu 1 k Dohovoru a čl. 11 ods. 1 Listiny. Žalobcovi sa za vyše 4 a pol roka nedostalo dostatočne efektívneho a účinného opatrenia k ochrane práva vlastniť majetok, práva na spravodlivé konanie a práva na rozhodnutie v primeranej lehote.

9. Žalobca ďalej, vychádzajúc z rozhodovacej praxe (uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. augusta 2021 sp. zn. 27Sa/11/2020 a uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 21. apríla 2021 sp. zn. 6Sžk/7/2020) rozvinul argumentáciu týkajú sa kritérií ochrany práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a SSP. Judikatúra Ústavného súdu Slovenskej republiky sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom súdnom konaní mohlo dôjsť

k zbytočným prieťahom sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti a to s ohľadom na právnu a faktickú zložitosť veci, správanie účastníkov správneho, respektíve súdneho konania a postup súdu, respektíve správneho orgánu (sp. zn. I. ÚS 41/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04 a I. ÚS 398/2016).

10. Vo vzťahu k právnej a faktickej zložitosti veci je žalobca toho názoru, že kolaudačné konanie, ktorého podstatou je porovnanie, či došlo k realizácii stavby na základe predchádzajúcich už právoplatných rozhodnutí a posúdenie komplexnosti výstavby, nemožno hodnotiť ako zložitú vec, ktorá by odôvodňovala dosahovanú dĺžku 4 a pol roka. Navyše, žiadna zložitosť konania nezbavuje žalovaného zodpovednosti za prieťahy zapríčinené neodborným vedením, nesprávnou organizáciou práce a podobne. Ani právne či skutkovo náročný spor nesmie trvať neprimerane dlhú dobu (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. februára 2015 sp. zn. I. ÚS 688/2014).

11. Čo sa týka správania žalobcu, ten sa nepochybne nepričinil na neprimeranej dĺžke kolaudačného konania. Žalobca je v konaní zastúpený právnym zástupcom, je aktívnou stranou sporu, niekoľko krát sa vyjadril ku kolaudačnému konaniu a poskytol všetku potrebnú súčinnosť a aktívne podnecuje žalovaného ku konaniu, ktorý koná svojvoľne. O uvedenom svedčí obsah administratívneho spisu. Žalobca zároveň využil všetky prostriedky na odstránenie prieťahov v kolaudačnom konaní, no žalovaný opätovne koná nesústredene, neefektívne a žalobcovi nezostala iná možnosť ako podať predmetnú žalobu proti nečinnosti žalovaného.

12. Napokon žalobca poukázal na postup a konanie žalovaného, ktorý je neefektívny, nesústredený a nehospodárny, keďže ani po vyše 4 a pol rokoch nie je kolaudačné konanie právoplatne skončené. Žalobca na tomto mieste poukazuje na ustálenú judikatúru, podľa ktorej zbytočné prieťahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou, ale aj neefektívnou činnosťou orgánu verejnej správy, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (sp. zn. II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04 a IV. ÚS 182/08). Nielen nečinnosť ale aj neefektívna, respektíve nesústredená činnosť štátneho orgánu môže zapríčiniť porušenie ústavou garantovaného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ak činnosť štátneho orgánu nesmerovala k odstráneniu právnej neistoty týkajú čo sa tých práv, kvôli ktorým sa sťažovateľ obrátil na štátny orgán, aby o jeho veci rozhodol (sp. zn. IV. ÚS 22.02, IV. ÚS 380/80, III. ÚS 103/09, I. ÚS 7/2011). Žalobca ďalej poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplývajú okolnosti, ktoré neospravedlňujú nekonanie orgánu štátu. Takými okolnosťami nie je ani celosvetovo rozšírené ochorenie COVID-19.

13. Žalobca záverom zdôraznil význam kolaudačného konania ktorého výsledkom má byť vydanie kolaudačného rozhodnutia pre stavbu bytového domu, ktorého je žalobca investorom. Žalobca toho času preplácal úver na úroky už o 4 roky dlhšie ako pôvodne plánoval, pričom všetkým zariadeniam medzičasom uplynula záručná doba a žalobca má preto imanentný záujem na vydaní kolaudačného rozhodnutia aby bol jednak schopný splatiť úver a splniť všetky svoje záväzky voči tretím osobám ako aj splniť svoje zmluvné záväzky vo vzťahu k rezervačným zmluvám ktoré žalobca uzavrel.

14. Vo vzťahu k primeranému finančnému zadosťučineniu žalobca odkázal na popísaný skutkový stav a priebeh kolaudačného konania, pričom s ohľadom na porušenia a dôvody konkretizované v žalobe nemožno konštatovanie porušenia práva považovať za dostačujúce. Porušenie práva žalobcu na prejednanie veci v primeranej lehote a bez prieťahov má dopad na nemajetkovú ujmu a nemožno ju nahradiť žalobcovi inak. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. I. ÚS 15/02, III. ÚS 10/02, III. ÚS 17/02, I. ÚS 257/08, III. ÚS 45/2012, IV. ÚS 132/2012, I. ÚS 70/2012) považuje žalobca za preukázané, že za priznanie primeraného finančného zadosťučinenia za nehmotnú ujmu v podobe intenzívneho zásahu do základných ľudských práv a stratu dôvery v naplnenie pojmu materiálny právny štát zodpovedá žalovaný, a to z dôvodu neefektívnej a nehospodárnej činnosti, keďže namietané konanie nie je definitívne skončené ani po vyše 4 a pol rokoch. Vo vzťahu k výške primeraného finančného zadosťučinenia 50.000,- € ktoré žalobca vzhľadom na šikanózny, svojvoľný a arbitrárny postup žalovaného žiada, poukázal žalobca na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo 4. decembra 2014 sp. zn. I. ÚS 397/2014-242, ktorý dospel k potrebe priznania primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 60.000,- € s odôvodnením, že z povahy veci finančné zadosťučinenie môže smerovať jednak ku kompenzácii nemajetkovej ujmy, ale aj ku čiastočnej kompenzácii majetkovej ujmy spôsobenej sťažovateľovi napadnutým rozhodnutím o prerušení kolaudačného konania.

15. Žalobca zároveň navrhol pre prípad nesplnenia povinnosti konať a rozhodnúť žalovaným - vydať kolaudačné rozhodnutie v stanovenej lehote uložiť žalovanému pokutu vo výške 2.000 € podľa § 80 ods. 1 písm. d) v spojení s ustanovením § 80 ods. 2 SSP a to aj opakovane.

16. Žalobca ku žalobe pripojil rozsiahlu listinnú dokumentáciu, ktorá je súčasťou tak administratívneho spisu prislúchajúceho kolaudačnému konaniu ako aj súčasťou súdneho spisu vedeného pod sp. zn. BA-4Sa/66/2021.

17. V nadväznosti na uznesenie č. k. 16Sa/15/2024-122 z 25. novembra 2024, ktorým správny súd vyzval žalobcu na preukázanie splnenia podmienky podľa § 246 ods. 2 SSP, dňa 27. novembra 2024 doplnil žalobca žalobu proti nečinnosti o vyrozumenie žalovaného o podanej sťažnosti na nečinnosť zo 14. októbra 2024, ktorým sťažnosť vyhodnotil ako zjavne neopodstatnenú z dôvodu, že žalovaný vydal dňa 13. augusta 2024 napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania, ktorého zákonnosť napadol žalobca správnou žalobou, ktorá bola uznesením č. k. 16Sa/15/2024 - 110 z 8. októbra 2024 vylúčená na samostatné konanie (vedené pod sp. zn. 3S/115/2024).

18. Okrem uvedeného žalobca do konania doplnil aj výzvu Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu Bratislava zo 6. septembra 2024, ktorým vyzval žalobcu na podanie vyjadrenia, keďže sťažnosť na nečinnosť žalovaného adresoval už aj regionálnemu úradu z dôvodu systematickej niekoľkoročnej nezákonnej činnosti žalovaného pri vedení kolaudačného konania. Ku výzve regionálneho úradu pripojil aj svoju odpoveď a jej doplnenie.

19. Žalobca do konania doplnil aj protest prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 23. októbra 2024 č. H. XXX/XX/XXXX – X proti napadnutému rozhodnutiu o prerušení kolaudačného konania.

II. Vyjadrenie žalovaného

20. Na výzvu správneho súdu sa ku správnej žalobe vyjadril žalovaný, ktorý úvodom poukázal na skutočnosť, že sa u neho nenachádza originál administratívneho spisu v dôsledku čoho ho nemôže predložiť. Tento sa v tom čase nachádzal na Úrade pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky, ktorému ho žalovaný predložil z dôvodu potreby rozhodnutia o návrhu žalobcu na vykonanie atrakcie zo strany nadriadeného orgánu. Po vrátení administratívneho spisu z Úradu pre územné plánovanie a výstavbu Slovenskej republiky žalovaný tento predloží správnemu súdu spolu s doplňujúcim vyjadrením ku správnej žalobe.

21. Žalovaný následne zrekapituloval skutkový stav týkajúci sa namietanej nečinnosti v kolaudačnom konaní, zdôrazňujúc chronologicky procesný postup rozporujúci tvrdenia žalobcu o jeho nečinnosti.

22. Po podaní návrhu na vydanie kolaudačného rozhodnutia sa dňa 5. novembra 2019 uskutočnilo miestne zisťovanie, kde však boli zistené početné nedorobky a iné nedostatky stavby Bytového domu M HOUSE. Miestne zisťovanie bolo následne vykonané aj 23. januára 2020 a 5. februára 2020, pričom žalobca počas tohto obdobia predložil žalovanému niektoré z potrebných dokladov a upravil nedostavané časti bytového domu. Žalobca sa za účelom dodatočného doplnenia podkladov zúčastnil na viacerých stretnutiach so zamestnancami žalovaného a niekoľko krát požiadal o predĺženie lehoty na doloženie podkladov. Doložené podklady však naďalej neboli kompletné pre vydanie kolaudačného rozhodnutia.

23. Žalovaný preto dňa 9. apríla 2021 rozhodnutím č. A.- XXXX/XXXX/XXX o prerušení kolaudačného konania z dôvodu, že návrh neobsahoval potrebné náležitosti pre vydanie kolaudačného rozhodnutia a boli zistené závady brániace užívaniu stavby. Žalobca bol zároveň vyzvaný aby odstránil závady brániace užívaniu bytového domu, a návrh doplnil podľa § 17 vyhlášky č. 453/2000 Z. z. ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona a o tam vymedzené potrebné doklady. Žalovaný je toho názoru, že z dôvodu, že ku dňu vydania rozhodnutia o prerušení konania neboli splnené podmienky pre vydanie kolaudačného rozhodnutia z dôvodu ich nesplnenia zo strany žalobcu, nemožno hovoriť o nečinnosti žalovaného. Žalovaný sa zúčastnil niekoľkých stretnutí so žalobcom, poskytoval žalobcovi potrebnú súčinnosť v podobe prerušovania konania a predlžovania lehoty na predloženie potrebných dokladov. Keďže žalobca následne inicioval na Krajskom súde v Bratislave konanie o žalobe

proti nečinnosti žalovaného, ktoré bolo vedené pod sp. zn. BA-4Sa/66/2021, dňa 18. októbra 2021 bol Krajskému súdu predložený kompletný originál administratívneho spisu vedený pre kolaudačné konanie. Tento bol po zastavení konania z dôvodu späťvzatia žaloby žalobcom žalovanému vrátený až 25. septembra 2023.

24. Keďže žalovaný po vrátení administratívneho spisu a po posúdení všetkých doplnených podkladov zo strany žalobcu dospel k záveru, že nie sú dostatočným podkladom pre vydanie kolaudačného rozhodnutia, dňa 18. októbra 2023 rozhodol o prerušení konania rozhodnutím č. A./XXXX/XXX a zároveň vyzval žalobcu, aby v lehote 90 dní preukázal žalovanému odstránenie prekážok brániacich užívaniu bytového domu a to predložením právoplatného kolaudačného rozhodnutia, prípade rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, ktorým sa zároveň povoľuje užívanie stavby „úprava miestnej komunikácie - chodník, vjazd a výjazd“ na parcele reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D.. Dôvodom ďalšieho prerušenia kolaudačného konania bola skutočnosť, že stavba bytového domu nie je doposiaľ užívania schopná, pretože nemá v súlade s ustanovením § 81b písm. c) a d) Stavebného zákona zabezpečený riadny prístup k stavbe a z tohto dôvodu ani riadny vjazd a výjazd do podzemnej garáže, ako ani vjazd k parkovacím plochám pred bytovým domom, a teda nie sú splnené podmienky na nevyhnutnú komplexnosť výstavby. Keďže žalovaný vydal rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania, nemohlo byť nečinný. Navyše, toto rozhodnutie bolo vydané 18. októbra 2023, teda krátko na to, ako bol zo strany správneho súdu v Bratislave dňa 25. septembra 2023 vrátení administratívny spis. Rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania doposiaľ nebolo zrušené a ani neboli splnené podmienky v ňom stanovené pre pokračovanie v kolaudačnom konaní.

25. V nadväznosti na žiadosť žalobcu o pokračovanie v kolaudačnom konaní doručenú 6. októbra 2023 vydal žalovaný dňa 13. augusta 2024 napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania, do doby skončenia konania o preskúmaní zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. B./XXXXXX-XXX z 27. mája 2024 podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania žalovaný uviedol, že z rozhodnutia Okresného úradu Malacky nevyplýva, žeby predmetom daného kolaudačného konania bola aj stavba ani stavebné povolenie ani kolaudačné rozhodnutie, ktoré by bolo vydané prestavbu vjazdu k Bytovému domu nachádzajúcu sa na parcele reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D.. Žalovaný pritom žalobcu opakovane upozorňoval, že vyriešenie otázky vjazdu nachádzajúceho sa na pozemku parcele reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D. je pre ďalší priebeh kolaudačného konania rozhodujúcou skutočnosťou, pretože žalovaný nemal za preukázané, že by stavba bytového domu mala zabezpečený bezpečný príjazd k bytovému domu, parkovacím státiam a vjazdu do podzemnej garáže dôsledku čoho nie je zabezpečená podmienka komplexnosti výstavby. Rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby, ktorým by sa zároveň povolil užívanie stavby by predstavovalo splnenie podmienky určenej v rozhodnutí, ktorým bolo kolaudačné konanie prerušené aj predchádzajúce razy. Žalovaný je toho názoru, že dôvod na prerušenie kolaudačného konania trvá i naďalej, a to až do doby, pokiaľ žalobca nepredloží právoplatné kolaudačné rozhodnutie, prípadne rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby, ktorým sa zároveň povoľuje užívanie stavby „úprava miestnej komunikácie - chodník, vjazd a výjazd“ na pozemku parcele reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D., prípadne iné rozhodnutie, ktorým by bol povolený sporný vjazd k bytovému domu a tento by bolo možné riadne užívať.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností nemožno teda hovoriť o nečinnosti žalovaného, pretože žalovaný neustále poukazuje na skutočnosť, že stavba bytového domu nemá zabezpečený bezpečný príjazd v dôsledku čoho nie je zabezpečená podmienka komplexnosti výstavby ako podmienka pre vydanie kolaudačného rozhodnutia v kolaudačnom konaní.

27. Žalovaný taktiež uviedol, že hoci bolo napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania zrušené, ma dôvody pochybovať o správnosti rozhodnutia Okresného úradu Malacky, pričom predpokladá, že to bude na základe podaného protestu Okresnej prokuratúry Malacky zrušené.

28. Žalovaný v ďalšom vyjadrení poukázal na niekoľko ďalších konaní iniciovaných žalobcom, ktoré ovplyvnili priebeh kolaudačného konania. Jedná sa predovšetkým o konanie o proteste prokurátora č. H. XXX/XX/XXXX - X proti napadnutému rozhodnutiu o prerušení kolaudačného konania, početné sťažnosti na nečinnosť adresované žalobcovi ako aj Regionálnemu úradu pre územné plánovanie a výstavbu v Bratislave, či Okresnému úradu Bratislava, konanie o žalobe proti nečinnosti vedené pod sp. zn. BA-4Sa/66/2021, podanie dvoch námietok zaujatosti a návrhov na vykonanie atrakcie. Všetky

uvedené konania mali za následok, že žalovaný resp. príslušný orgán sa museli s podaniami žalobcu prv vysporiadať, žalovaný nemal k dispozícii administratívny spis kolaudačného konania a nemohol v ňom ďalej postupovať. Žalovaný je toho názoru, že v kolaudačnom konaní konzistentne konal a koná, avšak vydaniu kolaudačného rozhodnutia, okrem iného, bránila zákonná prekážka spočívajúce v závadách brániacich užívaniu stavby bytového domu a to nepreukázanie zabezpečenie bezpečného prejazdu.

29. Žalovaný ďalej poukázal na špecifický vzťah nečinnosti a prerušenia administratívneho konania. Ak totiž došlo k prerušeniu konania vydaním rozhodnutia, a účastník konania sa domnieva, že rozhodnutie je nezákonné, nie je namieste domáhať sa z jeho strany ochrany svojich práv formou žaloby proti nečinnosti. V takom prípade totiž orgán verejnej správy nie je nečinný, pretože svoje nekonanie zdôvodnil v rozhodnutí o prerušení administratívneho konania. V rozhodnutiach o prerušení kolaudačného konania pritom žalovaný opakovane upozornil žalobcu na skutočnosť, že vyriešenie otázky vjazdu nachádzajúceho sa na pozemku parcele reg. „C“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D. je rozhodujúcou skutočnosťou. Lehoty stanovené s právnym poriadkom pre vydanie rozhodnutia, a teda aj rozhodnutia v kolaudačnom konaní počas prerušeného kolaudačného konania neplynú.

30. Žalovaný ďalej namietal, že nepovažuje výšku finančného zadosťučinenia 50.000,- € za primeranú. S poukazom na konkrétne okolnosti a popísaný skutkový stav možno vyvodiť záver, že žalovaný nezodpovedá za neprimeranú dĺžku kolaudačného konania, pričom táto je zapríčinená práve správaním žalobcu, ktorý nekoná tak, aby bolo možné kolaudačné konanie ukončiť vydaním kolaudačného rozhodnutia.

31. Záverom žalovaný poukázal na existenciu dôvodu na zastavenie konania o žalobe proti nečinnosti pretože žalobca pred podaním žaloby nevyčerpal postup ustanovený § 244 ods. 1 SSP. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca podal správnu žalobu dňa 20. augusta 2024 a k vydaniu oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti došlo až v októbri 2024, teda 2 mesiace po doručení správne že lobby správnemu súdu, má žalovaný za to, že je daný dôvod na zastavenie konania podľa § 99 písm. f) SSP. Dodatočné doplnenie oznámení nemožno vnímať ako odstránenie nedostatku podanej správnej žaloby, pretože v čase jej podania tieto oznámenia neexistovali, a teda neboli splnené podmienky v zmysle SSP. Opačná situácia by bola daná za predpokladu, že by tieto oznámenia už v čase podania žaloby existovali.

III. Replika žalobcu a je doplnenie

32. V reakcii na vyjadrenie žalovaného zaslal žalobca správnemu súdu repliku, nesúhlasiac s argumentáciou žalovaného, ktorého jediným cieľom je zabrániť naplneniu účelu kolaudačného konania, ktorým je vydanie rozhodnutia o povolení užívať stavbu Bytový dom M HOUSE.

33. Vo vzťahu k doloženiu oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti na nečinnosť žalovaného až po podaní samotnej žaloby žalobca uviedol, že sťažnosť na nečinnosť žalovaného podal skôr ako žalobu na súd. Zároveň poukázal na skutočnosť, že už raz neúspešne vyčerpal sťažnosť na nečinnosť žalovaného, čo rezultovalo do podania žaloby proti nečinnosti na Krajský súd v Bratislave dňa 26. júla 2021, o ktorej však v dôsledku späťvzatia žaloby pre správanie žalovaného nebolo nikdy v merite rozhodnuté. Žalovaný po vrátení veci, hoci mal administratívny spis k dispozícii, začal opätovne vytvárať procesné obštrukcie, a preto je na účely predmetného konania možné vychádzať aj z oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti z 21. júna 2021 č. A./XXXX/XXXX, keďže SSP neustanovuje lehotu v rámci, ktorej je potrebné podať správnu žalobu po vybavení sťažnosti na nečinnosť.

34. Navyše, podľa názoru žalobcu by bol príliš formalistický prístup pokiaľ by správny súd po jednom roku od podania žaloby konanie zastavil iba pre neskoršie doloženie oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti, v dôsledku čoho by žalobca musel podať novú žalobu, čím by došlo k predĺženiu samotného kolaudačného konania. Navyše, konanie nemožno zastaviť v časti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, čo odôvodňuje dlhotrvajúca nečinnosť žalovaného.

35. Žalobca následne reagoval na vyjadrenia žalovaného, podľa ktorého ma žalobcovi poskytovať súčinnosť, a žalobca je ten, ktorý v konaní vytvára prieťahy. Žalobca skutočne viackrát žiadal o predĺženie lehoty na doplnenie podkladov (kolaudačného rozhodnutia na spevnené plochy k bytovému domu) ktoré si vymienil žalovaný, avšak namiesto skutočného poskytnutia súčinnosti kolaudačné konanie

rozhodnutím z 27. októbra 2020 č. A. - XXXXX/XXXX/XXX-X nezákonne zastavil, pretože na základe podaného odvolania bolo toto rozhodnutie o zastavení zrušené rozhodnutím Okresného úradu Bratislava 22. februára 2021 č. B./XXXXX/XXX. Žalobca následne viacerými sťažnosťami, urgenciami a podnetmi vydanie kolaudačného rozhodnutia urgoval. Dňa 9. apríla 2021 žalovaný vydal rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania II, zmysle ktorého mal v lehote 90 dní doložiť ďalšie tam uvedené doklady, pričom si vymienil splnenie aj ďalšej vágnej a neurčitej podmienky (žalobca doloží iné potrebné doklady, ktoré vyplynú z vyššie uvedených predložených podkladov), ktorá dodnes napomáha predlžovať kolaudačné konanie, pretože zakaždým, keď žalobca vymienené podmienky splní, žalovaný príde s novou. Po prerušení kolaudačného konania sa žalobca snažil dopracovať k vydaniu kolaudačného rozhodnutia podávaním ďalších urgencii, návrhov, podnetov ako aj správnej žaloby.

36. Mesto Malacky, ako vecne, miestne a správne príslušný špeciálny stavebný úrad pre dopravné stavby, následne oznámilo z vlastného podnetu neznámemu stavebníkovi začatie konania o dodatočnom povolení (odstránení) stavby na pozemku reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D.. Žalobca zdôraznil, že ide o pozemok vo vlastníctve mesta Malacky, ktorý nadobudlo po tom, čo došlo k dokončeniu stavby Bytového domu M HOUSE, a žalovaný si preto musel byť vedomý pomerov tohto pozemku, ktorý má slúžiť ako príjazdová cesta k bytovému domu.

37. Po vrátení administratívneho spisu žalovanému z dôvodu zastavenia konania o žalobe proti nečinnosti na Krajskom súde Bratislave podal žalobca dňa 6. júna 2023 žiadosť o pokračovanie v kolaudačnom konaní a predložil všetky podklady, ktoré žalovaný požadoval v zmysle rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania II, a to rozhodnutie Okresného úradu Malacky, odpor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 25. mája 2023, potvrdenie mesta Malacky z 15. júna 2021 o vykonaní náhradnej výsadby, záznam mesta Malacky z 8. júna 2021 z kontroly a prevzatia sadby pre vykonanie náhradnej výsadby, záväzné stanovisko mesta Malacky zo 14. júla 2021 na vydanie kolaudačného rozhodnutia k stavbe „C. I. D. J.“ a k stavbe „C. I. D. J. - K. H.“, pričom nájomné zmluvy boli už v tom čase súčasťou administratívneho spisu. Žalovaný po posúdení doplnených podkladov zo strany žalobcu dospel k záveru, že tieto nie sú dostatočným podkladom pre vydanie kolaudačného rozhodnutia a preto kolaudačné konanie opätovne dňa 18. októbra 2023 prerušil rozhodnutím o prerušení kolaudačného konania III a žalobcu vyzval na predloženie právoplatného kolaudačného rozhodnutia, prípadne rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby, ktorým sa zároveň povoľuje užívanie stavby „úprava miestnej komunikácie - chodník, vjazd a výjazd“ na pozemku reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D.. Žalovaný je totiž toho názoru, že doposiaľ nebola splnená požiadavka pre bezpečnú príjazdovú komunikáciu k stavbe bytového domu, čo je predpokladom vydania kolaudačného rozhodnutia. Žalobca namieta, že žalovaný začal nesúhlasiť s vjazdom k bytovému domu až po nadobudnutí vlastníctva k parcele č. XXX/X, teda takmer pol roka po začatí kolaudačného konania, a teda je možné predpokladať, že jediným dôvodom nadobudnutia vlastníctva je účelové vytváranie obštrukcií. Žalobca, hoci sa nejednalo o stavbu na jeho pozemku, nezostal pasívny a žalovaného viacerými žiadosťami žiadal o zriadenie vecného bremena k pozemku, na ktorom je vjazd do bytového domu, avšak bezvýsledne. Dňa 8. februára 2024 vydalo mesto Malacky, špeciálny stavebný úrad pre dopravné stavby rozhodnutie č. A./XXXX/XXX ktorým nariadilo odstránenie stavby spevnených plôch a stavebných úprav miestnej komunikácie - chodníka, vjazdu a výjazdu na pozemku reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D.. Žalobca podal proti rozhodnutiu o odstránení stavby odvolanie, ktorému nadriadený orgán vyhovel, rozhodnutie zrušil a konanie zastavil z dôvodu jeho nadbytočnosti, keďže o spevnených plochách bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií z 27. mája 2024 č. B./XXXXXX - XXX. Žalovaný začal opätovne vytvárať obštrukcie, keď podal na Okresnú prokuratúru Malacky podnet na vydanie protestu prokurátora, čím si vytvoril ďalší dôvod na prerušenie kolaudačného konania napadnutým rozhodnutím. Prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky vydala dňa 14. októbra 2024 protest prokurátora, ktorému však Okresný úrad Bratislava, odbor opravných prostriedkov, referát cestnej dopravy a pozemných komunikácií nevyhovel rozhodnutím z 9. júna 2025 č. B./XXXXXX-XXX.

38. Žalobca sa zároveň bránil aj voči napadnutému rozhodnutiu o prerušení kolaudačného konania, ktoré považoval za absolútne šikanózny aj svojvoľný postup a to podaním podnetu na preskúmanie jeho zákonnosti mimo odvolacieho konania, podaním podnetu na protest prokurátora a správnou žalobou na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania. Ako prvý bol vydaný protest prokurátora Okresnej prokuratúry Malacky z 23. októbra 2024 č. H. XXX/XX/XXXX-X, ktorý rozhodol, že napadnutým rozhodnutím o prerušení kolaudačného konania

bol porušený § 3 ods. 1 a 4 a § 29 ods. 1 Správneho poriadku. Žalovaný podanému protestu nevyhovel a vec predložil na rozhodnutie Regionálnemu úradu pre územné plánovanie a výstavbu v Bratislave, ktorý podanému protestu vyhovel, a dňa 16. decembra 2024 vydal rozhodnutie č. XXXXX/XXXX - XX.X.X./L. ktorým napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania zrušil a v odôvodnení uviedol právny názor, ktorý je pre žalovaného záväzný. Žalovaný pritom nesprávne odkazuje na rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania III, ktoré nebolo zrušené a podľa ktorého má byť kolaudačné konanie prerušené, pretože nadriadený orgán jasne uviedol, že žalovaný má posúdiť, či boli splnené podmienky, ktoré boli podkladom pre vydanie rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania II pretože v rámci rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania III žalovaný prišiel s novou požiadavkou, ktorá nevyplynula z predložených dokladov, ale vyplynula z čistej svojvôle žalovaného.

39. Žalobca podal dňa 6. februára 2025 žiadosť o pokračovanie v kolaudačnom konaní spolu so sťažnosťou na nečinnosť a žiadosť o vydanie kolaudačného rozhodnutia súčasťou ktorého bol protest prokurátora a rozhodnutie Regionálneho úradu pre územné plánovanie a výstavbu, ktorým došlo k zrušeniu napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania. Z oznámenia o výsledku prešetrenia sťažnosti žalovaného vyplynulo, že žalovaný nepovažuje otázku vjazdu nachádzajúceho sa na pozemku reg. „E.“ F. parc. č. 885/2 v k. ú. D. za vyriešenú, pričom tá predstavuje rozhodujúcu skutočnosť pre ďalší priebeh kolonizačného konania. Žalovaný podal 24. septembra 2024 žalobu na Mestský súd Bratislava IV o odstránenie stavby vjazdu na pozemku vo vlastníctve žalovaného, čím má žalobca za to, že žalovaný opakovane vytvára obštrukcie, aby kolaudácii stavby bytového domu zabránil. Žalobca podal dňa 14. januára 2025 vzájomnú žalobu o zriadenie vecného bremena práva prechodu a prejazdu v prospech Bytového domu M HOUSE.

40. Žalobca uviedol, že stavba Bytového domu M HOUSE sa uskutočnila podľa dokumentácie overenej stavebným úradom, dodržali sa zastavovacie podmienky určené územným plánom zóny, územným rozhodnutím a stavebným povolením, pričom stavba a jej užívanie neohrozuje verejný záujem, život a zdravie osôb, životné prostredie ani bezpečnosť práce a technických zariadení žalovaný napriek tomu kolaudačné rozhodnutie nevydal. Poukázal aj na právny názor Okresného úradu Bratislava, odboru výstavby a bytovej politiky z 22. februára 2021 podľa ktorého by malo byť aj v záujme mesta, ak je stavba užívaniaschopná a bezpečná, v súčinnosti so žalobcom dokončiť kolaudačné konanie vydaním kolaudačného rozhodnutia, aby stavba mohla byť užívaná na povolený účel.

41. Žalobca záverom zopakoval kritériá ochrany práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa Ústavy Slovenskej republiky a SSP.

42. Žalobca zaslal správnemu súdu doplnenie repliky, ktorým chcel zdôrazniť nezákonné vedenie kolaudačného konania zo strany žalovaného a celkovú jeho dĺžku, ako aj škodu, ktorá tým žalobcovi vzniká. Žalobca opätovne zhrnul celú chronológiu kolaudačného konania so zdôraznením jednotlivých úkonov zo strany žalovaného a ním vydaných rozhodnutí, ktoré považuje za obštrukčné, podaní, vyjadrení, urgencií, sťažností a žalôb zo strany žalobcu na nezákonný postup a nečinnosť žalovaného, protestov prokurátorov a rozhodnutí nariadených orgánov, spolu s výňatkami ich obsahov, ktoré doslovne odcitoval.

43. Nad rámec uvedenej rekapitulácie žalobca ozrejmil dopady dĺžky kolaudačného konania na vzťahy žalobcu a pôvodných záujemcov o byty v Bytovom dome M HOUSE. Keďže okolnosti, z ktorých zmluvné strany pri uzatváraní rezervačných zmlúv na jednotlivé byty vychádzali, sa zmenili natoľko, že nie je možné spravodlivo požadovať, aby sa zmluva uzavrela, došlo k zániku týchto rezervačných zmlúv s potrebou vysporiada uhradeného rezervačného poplatku ako aj ponuky na uzatvorenie novej rezervačnej zmluvy. Niektorí pôvodní vlastníci sa pritom rozhodli pre vrátenie rezervačného poplatku, čo pre žalobcu prináša neľahkú finančnú situáciu. Žalobca mal mať v súčasnosti už všetky byty predané a úver vo financujúcej banke splatený. Žalobca poukázal na znalecký posudok č. XX/XXXX vypracovaný M. N., ktorý je už síce neaktuálny, avšak ku dňu vypracovania znaleckého posudku 22. februára 2021 bola hodnota novostavby Bytového domu M HOUSE určená v celkovej výške 3.310.000,- €. Celková hodnota majetku s ohľadom na aktuálne ceny nehnuteľností (do čoho spadajú byty, nebytové priestory v podobe pivničných kobiek, podzemných garážových parkovacích miest), ktorú žalobca nemôže užívať a nie je schopný predať, predstavuje 3.659.448,- €. S ohľadom na uvedené ako aj skutočnosť, že žalovaný, hoci mu nič nebráni, v kolaudačnom konaní nerozhodol ani po takmer 6tich rokoch, zvýšil sumu primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú požaduje na 120.000,- €.

IV. Duplika žalovaného

44. Žalovaný v podanej replike opätovne obšírne zhrnul priebeh kolaudačného konania so zameraním sa na podania a úkony žalobcu, ktoré prispeli ku jeho dĺžke a nemožnosti vydať kolaudačné rozhodnutie. So všetkými takými podaniami sa pritom žalovaný resp. príslušný orgán riadne vysporiadali. Pripomenul, že v dôsledku týchto mnohopočetných podaní častokrát a dlhodobo nedisponoval administratívnym spisom. Taktiež znova zdôraznil, že v dôsledku vydávania rozhodnutí o prerušení kolaudačného konania nemohol byť nečinný, pričom je toho názoru, že vydaniu kolaudačného rozhodnutia bráni aj naďalej prekážka nepreukázania príjazdu k bytovému domu, čím nie je zabezpečená komplexnosť výstavby.

45. Hoci rozhodnutím Okresného úradu Malacky, odbor, cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. B./XXXXXX-XXX zo dňa 27. mája 2024 bolo zrušené rozhodnutie č. j. A./XXXX/XXX zo dňa 8 februára 2024 vo veci odstránenia stavby spevnených plôch a stavebných úprav miestnej komunikácie - chodníka, vjazdu a výjazdu na pozemku reg. „E." F. parc. č. XXX/X v k. ú. D., Žalovaný toto považuje za nezákonné, v dôsledku čoho inicioval podnet na prokuratúru, rezultujúci do podaného protestu prokurátora č. H. XX/XX/XXXX-XX zo 14. októbra 2024. Hoci podanému protestu nebolo zo strany nadriadeného orgánu vyhovené, jeho rozhodnutie nemožno považovať za dôvodné. Rozhodnutie o nevyhovení protestu navyše nie je doposiaľ právoplatné, a bolo napadnuté opravným prostriedkom, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté. Žalovaný zdôraznil, že stavba vjazdu, ktorá by mala tvoriť viac do bytového domu nebola predmetom ani stavebného konania ani kolaudačného konania - jej zriadenie a ani užívanie nebolo nikdy predmetom posudzovania zo strany stavebného úradu. Stavba vjazdu je nielen takzvanú čiernou stavbou ale aj neoprávnenou stavbou, ktorú stavebník realizoval bez akéhokoľvek povolenia či súhlasu vlastníka pozemku reg. „E." F. parc. č. XXX/X v k. ú. D..

46. Uvedená stavba vjazdu taktiež nebola ani skolaudovaná, nakoľko predmetom kolaudácie boli výlučne stavby na pozemkoch reg. „E." F. parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X (v súčasnosti parc. č. XXXX/X, XXXX/X - XX) v k. ú. D., a teda stavby spevnených plôch na úplne odlišných pozemkoch ako stavba vjazdu (riešená v konaní o dodatočnom povolení (odstránení) stavby, ktorá je umiestnená na parc. č. XXX/X).

47. Žalovaný následne obšírne vysvetlil vecné dôvody a súvislosti majúce za následok prerušenia kolaudačného konania rozhodnutím o prerušení kolaudačného konania III a napadnutým rozhodnutím o prerušení kolaudačného konania.

48. Žalovaný znovu poukázal špecifický vzťah nečinnosti a prerušenia administratívneho konania, ako už skôr v podanom vyjadrení správnej žalobe.

49. Vo vzťahu k neschopnosti žalobcu splácať úver na výstavbu bytového domu žalovaný uviedol, že vzniknutá situácia žalovanému nemôže byť pričítané na ťarchu a to ani pokiaľ niektorí záujemcovia o bytové jednotky svoj záujem v priebehu času stratili. Pripomenul, že kolaudačné konanie bolo prerušené.

50. Vo vzťahu k priznaniu finančného zadosťučinenia žalovaný poukázal na relevantnú právnu úpravu § 250 ods. 3 a 4 SSP, pričom bol toho názoru, že s ohľadom na popísaný skutkový stav nemožno vyvodiť záver, že zodpovedá za neprimeranú dĺžku kolaudačného konania. Okrem uvedeného poukázal na ničím neodôvodnené navýšenie výšky požadovaného finančného zadosťučinenia zo sumy 50.000,- € na sumu 120.000,- €. Ani z jednej z obrovského množstva príloh k replike žalobcu a nadväzujúceho doplnenia nevyplýva skutočnosť, ktorá by riadne a racionálne odôvodnila navýšenie požadovaného finančného zadosťučinenia o neúmernú sumu vo výške 70.000,- €. Pokiaľ je dôvodom údajné neschopnosť splácať úver financujúcej banke a nadväzujúce navýšenie úrokov, táto skutočnosť sama osebe nie je relevantná vo vzťahu k výške uplatňovaného finančného zadosťučinenia. Podľa vyjadrenia zákonodarcu v dôvodovej správe k novele SSP nie je inštitút primeraného finančného zadosťučinenia náhradu skutočnej škody a ušlého zisku.

51. Žalovaný zopakoval a zotrval na jeho názore, že je daný dôvod na zastavenie konania podľa § 99 písm. f) SSP.

V. Konanie na správnom súde

Podľa § 6 ods.1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), správne súdy v správnom súdnictve preskúmavajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 6 ods. 2 písm. e) SSP, správne súdy rozhodujú o žalobách proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) SSP, na účely tohto zákona sa rozumie nečinnosťou orgánu verejnej správy stav, keď orgán verejnej správy protiprávne nepokračuje v začatom administratívnom konaní, alebo stav, keď orgán verejnej správy protiprávne z úradnej povinnosti nezačal administratívne konanie; nečinnosťou orgánu verejnej správy nie je stav, keď z rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy vyplýva, prečo orgán verejnej správy v administratívnom konaní nekoná a po vydaní rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy nedošlo k podstatnej zmene okolností.

Podľa § 242 ods. 1 SSP, žalobca sa môže žalobou domáhať odstránenia nečinnosti orgánu verejnej správy v začatom administratívnom konaní.

Podľa § 249 SSP, ak správny súd po preskúmaní nezistí nečinnosť žalovaného, uznesením žalobu zamietne.

52. Správny súd na žiadosť účastníkov konania na prejednanie veci nariadil na dňa 15. januára 2025 pojednávanie, ktorého sa zúčastnili obaja účastníci konania osobne spolu so zvolenými právnymi zástupcami. Žalobca v celosti zotrval na námietkach obsiahnutých v správnej žalobe, pričom nad rámec uvedeného ozrejmil okolnosti, prečo podľa jeho názoru žalovaný koná obštrukčne a kolaudačné rozhodnutie doposiaľ nevydal. Žalovaný taktiež zotrval na svojich skôr prezentovaných argumentoch pričom krátkou cestou predložil správnemu súdu prehľad období, kedy nedisponoval administratívnym spisom.

53. Správny súd záverom pojednávania upovedomil účastníkov, že s poukazom na osobitosti konania o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, v ktorom súd rozhoduje vo veci samej uznesením, nie je nevyhnutné ho verejne vyhlásiť. S odkazom na zložitosť veci rozhodne správny súd mimo pojednávania vydaním uznesenia v lehote do 30 dní.

54. Predmetom prieskumu zákonnosti zo strany správneho súdu je namietaná nečinnosť žalovaného v rámci kolaudačného konania na Bytový dom M HOUSE, ktoré začalo ešte v roku 2019 na základe návrhu žalobcu zo 4. októbra 2019.
55. Správny súd má z predloženého administratívneho spisu preukázaný skutkový stav resp. priebeh kolaudačného konania, ktorý je v zásade totožný s tým, ktorý v konaní pred správnym súdom niekoľkokrát prezentovali obaja účastníci konania v rámci svojich podaní. Správny súd ho preto zrekapituluje iba stručne v nasledovnom rozsahu:
- dňa 4. októbra 2019 bol žalovanému doručený návrh žalobcu na vydanie kolaudačného rozhodnutia na stavbu Bytového domu M HOUSE;
- dňa 7. októbra 2019 žalovaný listom oznámil začatie kolaudačného konania;
- dňa 5. novembra 2019 bol návrh žalobcu prejednaný na ústnom pojednávaní spojenom s miestnym zisťovaním, z ktorého bol spísaný protokol o závadách a nedostatkoch, pričom ďalšie dve ústne pojednávania spojené s miestnym zisťovaním boli vykonané dňa 23. januára 2020 a 5. februára 2020;
- dňa 30. marca 2020 vydal žalovaný prvé rozhodnutie č. A.-XXXXX/XX/XXX o prerušení kolaudačného konania za účelom doplnenia návrhu v lehote 30 dní o
o kolaudačné rozhodnutie pre stavbu „C. I. D. J. – K. H.“, ktoré bolo povolené stavebným povolením č. j. A./XXXX/XXX z 15. októbra 2018,
o preukázanie zabezpečenia všetkých parkovacích miest, vrátane 5 parkovacích miest, ktoré budú povolené samostatným konaním, v súlade so stavebným povolením č. j. A./XXXX/XXX z 15. októbra 2018,
o iné podklady, ktoré vyplynú z vyššie uvedených predložených podkladov.

Lehota bola viackrát na žiadosť žalobcu predĺžená, až do 27. októbra 2020, kedy žalovaný žiadosti o predĺženie lehoty nevyhovel;
- dňa 27. októbra 2020 bolo kolaudačné konanie zastavené rozhodnutím žalovaného č. j. A.-XXXXX/XXXX/XXX-X, no rozhodnutie o zastavení konania bolo na odvolanie žalobcu dňa 22. februára 2021 zrušené rozhodnutím Okresného úradu Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky č. B./XXXXX/XXX a vec bola vrátená žalovanému na nové prejednanie a rozhodnutie;
- dňa 9. apríla 2021 žalovaný opätovne prerušil kolaudačné konanie rozhodnutím č. A.-XXXX/XXXX/XXX za účelom predloženia dokladov v lehote 90 dní o
o kolaudačné rozhodnutie pre stavbu „C. I. D. J. – K. H.“, ktoré bolo povolené stavebným povolením č. j. A./XXXX/XXX z 15. októbra 2018,
o nájomnú zmluvu zo 14. februára 2020 - originál alebo overenú fotokópiu, spolu s prílohou, kde budú vyznačené konkrétne parkovacie miesta a príslušné určenie dopravného značenia k parkovacím miesta,
o nájomnú zmluvu z 26. februára 2021 - originál alebo overenú fotokópiu, spolu s prílohou, kde budú vyznačené konkrétne parkovacie miesta a príslušné určenie dopravného značenia k parkovacím miesta,
o záväzné stanovisko dotknutého orgánu mesta Malacky, ochrana zelene;
- dňa 23. apríla 2021 doložil žalobca žalovanému nájomnú zmluvu zo 14. februára 2020 a nájomnú zmluvu z 26. februára 2020, bez vyznačenia parkovacích státí v grafickej podobe a určenie dopravného značenia;
- dňa 26. júla 2021 podal žalobca na krajský súd žalobu proti nečinnosti, konanie o ktorej bolo vedené pod sp. zn. BA-4Sa/66/2021 o ktorej správny súd rozhodol dňa 13. júla 2023 tak, že konanie z dôvodu späťvzatia žaloby zastavil.
- dňa 18. októbra 2023 žalovaný opätovne prerušil kolaudačné konanie rozhodnutím č. A./XXXX/XXX za účelom predloženia dokladov v lehote 90 dní o právoplatné kolaudačné rozhodnutie, prípadne rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby, ktorým sa zároveň povoľuje užívanie stavby „úprava miestnej komunikácie - chodník, vjazd a výjazd“ na pozemku parcele reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D.;
- dňa 8. februára 2024 vydalo mesto Malacky ako špeciálny stavebný úrad rozhodnutie č. A./XXXX/XXX o nariadení odstránenia stavby spevnených plôch a stavebných úprav miestnej komunikácie – chodníka, vjazdu a výjazdu na pozemku parcele reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D.;

- dňa 27. mája 2024 vydal Okresný úrad Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií rozhodnutie č. B./XXXXXX-XXX o odvolaní, ktorým zrušil rozhodnutie mesta Malacky ako špeciálneho stavebného úradu pre dopravné stavby a konanie o dodatočnom povolení resp. odstránení stavby zastavil.
- dňa 14. októbra 2024 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky voči rozhodnutiu Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. B./XXXXXX-XXX z 27. mája 2024 protest prokurátora, ktorému dňa 9. júna 2025 nebolo zo strany Okresného úradu Bratislava, odboru opravných prostriedkov rozhodnutím č. B./XXXXXX-XXX vyhovené
- dňa 13. augusta 2024 vydal žalovaný v poradí posledné rozhodnutie č. A./XXXX/XXX o prerušení kolaudačného konania do doby skončenia konania o preskúmanie rozhodnutia Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. B./XXXXXX-XXX z 27. mája 2024.
- dňa 23 októbra 2024 podala prokurátorka Okresnej prokuratúry Malacky voči rozhodnutiu č. A./XXXX/XXX o prerušení kolaudačného konania z. 13. augusta 2024 protest prokurátora č. H. XXX/XX/XXXX-X;
- dňa 16. decembra 2024 vydal Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Bratislava rozhodnutie č. XXXXX/XXXX-XX.X.X./L., ktorým vyhovel protestu prokurátorky č. H. XXX/XX/XXXX-X z 23. októbra 2024 a rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania z 13. augusta 2024 č. A./XXXX/XXX zrušil.
Správny súd uvádza, že žalobca v priebehu kolaudačného konania opakovane a pravidelne urgoval žalovaného ako aj nadriadený správny orgán o pokračovanie v konaní a na bezodkladné vydanie kolaudačného rozhodnutia a podával sťažnosti proti nečinnosti.
56. V prvom rade považuje správny súd za potrebné vysporiadať sa s námietkou žalovaného, podľa ktorého je daný dôvod na zastavenie konania z dôvodu podľa § 99 písm. f) SSP, pretože žalobca pred podaním žaloby nevyčerpal postup ustanovený v SSP, a to s poukazom na ustanovenie § 244 ods. 1 SSP, podľa ktorého je žalobcom ten, kto ako účastník administratívneho konania neúspešne vyčerpal sťažnosť podľa osobitného predpisu prípadne podnet na prokuratúre. Podľa § 246 od. 2 SSP je obligatórnou prílohou ku žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy oznámenie o výsledku prešetrenia sťažnosti podľa osobitného predpisu alebo vybavenie podnetu prokurátorom.

57. Správny súd sa musí prikloniť ku správnosti argumentácie žalobcu, že s prihliadnutím na všetky osobitosti predmetnej veci, by mohlo byť zastavenie konania považované za prílišný formalizmus a denegatio iustitiae, a to napriek skutočnosti, že žalobca pred podaním žaloby skutočne nedisponoval oznámením žalovaného o výsledku prešetrenia jeho sťažnosti podanej podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach. Sťažnosť totiž adresoval žalovanému ešte pred podaním samotnej žaloby proti nečinnosti, a nejednalo sa teda o situáciu, kedy by žalobca pred podaním žaloby opomenul túto povinnosť ako procesnú podmienku splniť úplne, žalovaného by nenotifikoval a nedal by mu možnosť nečinnosť odstrániť, tak povediac, dobrovoľne, dostupnými prostriedkami v rámci administratívneho konania. Nemožno opomínať, že kolaudačné konanie trvá už takmer 7 rokov a žalobca v jeho priebehu žalovanému adresoval nespočetné množstvo urgencií, žiadostí o pokračovanie v konaní a sťažností proti nečinnosti, na ktoré žalovaný reagoval a nevybavil ich ku spokojnosti žalobcu.

58. Je pravdou, že SSP výslovne vyžaduje, aby ku vyčerpaniu osobitných postupov v celosti došlo ešte pred podaním správnej žaloby a teda na dodatočné splnenie danej podmienky konania by správny súd nemal prihliadať resp. ju akceptovať. V prípade podobnej situácie absencie právneho zastúpenia a spísania správnej žaloby advokátom v čase, kedy je žaloba podaná na správny súd (§ 49 ods. 1 SSP) sa súdna prax ustálila na názore, že sa jedná o odstrániteľnú procesnú podmienku, pričom ju možno splniť aj dodatočne (pozri uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžk/16/2021 zo 16. decembra 2021). Východisko pre postup v prejednávanej veci možno nájsť aj v riešení obdobnej situácie, kedy predčasnosť podania správnej žaloby má povahu odstrániteľnej (odpadnuteľnej) prekážky konania a sankcionovateľná odmietnutím správnej žaloby (§ 98 ods. 2 písm. c) SSP) je len za predpokladu, že v čase rozhodovania správneho súdu trvá, resp. nemožno očakávať jej odstránenie v najbližšom období (teda nedošlo ani k začatiu plynutia lehoty na podanie žaloby) (pozri uznesenie Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžfk/56/2021 z 13. júla 2022).

59. Keďže správny súd vychádzal z nedostatku preukázania vyčerpania osobitných postupov ako z odstrániteľného nedostatku procesnej podmienky, a zistil, že žalobca pred podaním správnej žaloby adresoval žalovanému sťažnosť na nečinnosť podľa zákona o sťažnostiach, žalobcu uznesením č. k. 16Sa/15/2024-122 z 25. novembra 2024 vyzval na predloženie oznámenia o výsledku prešetrenia jeho sťažnosti. Žalobca na výzvu reagoval a do konania dňa 27. novembra 2024 predložil dve oznámenia o výsledku prešetrenia jeho sťažnosti z októbra 2024, čím dodatočne preukázal, že v čase rozhodovania správneho súdu (pred uplynutím uloženej lehoty na predlženie obligatórnej prílohy) nie je daný dôvod a ani možnosť správneho súdu konanie zastaviť postupom podľa § 99 písm. f) SSP.

60. Správny súd, nezistiac nedostatok procesných podmienok, teda mohol pristúpiť k vecnému prejednaniu námietok a skúmať, či sa žalovaný v rámci kolaudačného konania dopustil nezákonného (ne)konania v podobe nečinnosti.

61. K posúdeniu, či sa v konkrétnej veci jedná o protiprávne nepokračovanie v konaní, je potrebné pristupovať vzhľadom na konkrétne okolnosti ako aj právnu úpravu príslušného administratívneho konania. Nečinnosť v začatom administratívnom konaní môže mať totiž viacero podôb. Orgán verejnej správy môže zostať buď úplne nečinný (pasívny) tak, že prestane v plnom rozsahu konať, prípadne môže orgán verejnej správy síce konať, ale liknavo a s dlhými časovými odstupmi medzi jednotlivými procesnými úkonmi (nie rozhodnutiami alebo opatreniami vydanými v rámci daného administratívneho konania, ktorými sa konanie v merite nekončí). Judikatúra vyhodnotila za nečinnosť aj také konanie orgánu verejnej správy, ktoré zahŕňa vykonávanie nezmyselných a neúčelných úkonov, napr. s cieľom zámerne preťahovať administratívne konanie alebo ho predražovať pre jeho účastníka, resp. tohto šikanovať. Práve posledné z uvedených namieta žalobca a teda nepopiera, že žalovaný vykonáva určité úkony, tieto však hodnotí ako obštrukčné (až šikanózne) a je toho názoru, že v pokračovaní v kolaudačnom konaní a vydaní kolaudačného rozhodnutia mu nebránia žiadne prekážky.

62. Správny súd úvodom zdôrazňuje, že žalobu proti nečinnosti podal žalobca dňa 22. augusta 2024, teda už za účinnosti novely SSP č. 239/2023 Z. z., ktorá doplnila pôvodnú definíciu nečinnosti orgánu verejnej správy podľa § 3 ods. 1 písm. d) o nový negatívny definičný znak za bodkočiarku, podľa ktorého nečinnosťou orgánu verejnej správy nie je stav, keď z rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy vyplýva, prečo orgán verejnej správy v administratívnom konaní nekoná a po vydaní rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy nedošlo k podstatnej zmene okolností.

63. Do účinnosti zmienenej novely totiž bývalo pre správne súdy pomerne problematické vyhodnotiť, či žalobca na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov náležite využil žalobu proti nečinnosti v prípadoch, keď malo namietané nekonanie orgánu verejnej správy podklad v rozhodnutí o prerušení administratívneho konania avšak účastník s takým nekonaním nesúhlasil, prípadne keď orgán verejnej správy vybavil oneskorene podané odvolanie iba obyčajným listom, pričom účastník konania bol toho názoru, že odvolanie bolo podané včas. Súdna rozhodovacia prax ku načrtnutým situáciám pristupovala nejednotne, avšak (hoci sa mohlo javiť, že orgán verejnej správy je de facto naozaj nečinný,) priorizovala názor, podľa ktorého sa mal žalobca de iure ochrany svojich práv a právom chránených záujmov domáhať podaním (všeobecnej) správnej žaloby proti takémuto rozhodnutiu resp. opatreniu. Polemika o vzniknutej dvojkoľajnosti sa viedla aj s odkazom na ustanovenie § 30 SSP a subsidiaritu ostatných žalobných typov vo vzťahu ku všeobecnej správnej žalobe, avšak aj z pohľadu účastníka konania, ktorý by práve v napríklad v dôsledku absencie lehoty na podanie žaloby proti nečinnosti, absencie povinného právneho zastúpenia a efektívnejší donucovací režim (§ 250 a § 251 SSP), mohol benefitovať viac.

64. Nové zadefinovanie nečinnosti orgánu verejnej správy bolo, okrem vyššie uvedeného, reakciou na nastolenú rozhodovaciu prax Ústavného súdu Slovenskej republiky týkajúcu sa prípustnosti konkurencie správnych žalôb smerujúcich voči porušeniu toho istého práva alebo právom chráneného záujmu. Podľa tejto judikatúry „za účinného právneho stavu podľa názoru ústavného súdu platí, že ak možno ochranu toho istého subjektívneho práva dosiahnuť viacerými typmi konaní v správnom súdnictve, voľba konkrétneho z nich je vecou procesnej autonómie žalobcu. V prípade konkurencie žalobných typov je výber druhu správnej žaloby, ktorou sa uplatňuje ochrana subjektívnych práv, zverený do dispozičnej sféry žalobcu. Podľa názoru ústavného súdu musí existovať výslovná zákonná opora na to, aby správny súd mohol konkurenciu správnych žalôb neakceptovať a ako materiálne neprípustnú posúdiť určitú správnu žalobu z dôvodu, že jej podaniu nepredchádzalo využitie návrhu na začatie iného typového konania v správnom súdnictve. V danom prípade takejto zákonnej opory niet. § 244 ods. 1 Správneho súdneho poriadku totiž podmieňuje prípustnosť žaloby proti nečinnosti iba neúspešným vyčerpaním sťažnosti podľa zákona č. 9/2010 Z. z. o sťažnostiach v znení neskorších predpisov alebo neúspešným vyčerpaním podnetu podľa zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov. Správne súdy v sťažovateľkinej veci priorizovali využitie všeobecnej správnej žaloby proti listu na úkor žaloby proti nečinnosti, možnosti procesnej obrany žalobou proti nečinnosti vlastnou rozhodovacou praxou podstatne limitovali (redukovali) a žalobe proti nečinnosti priznali v podstate subsidiárny charakter. Predmetné obmedzenia však z platnej a účinnej právnej úpravy nerezultujú. Inak povedané, takáto správnymi súdmi kreovaná procesná redukcia nevyplýva z posolstva zákonodarcu a ani zo zákonodarnej vôle právno-normatívne vtelenej do Správneho súdneho poriadku“ (pozri nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 593/2022 zo 7. februára 2023).

65. Ako ústavný súd konštatoval (hoci sa správne súdy v tom čase prikláňali skôr k záveru, že v prípadoch, kedy pasivita, resp. jej dôvody, vyplýva z konkrétneho rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy, mal účastník administratívneho konania využiť na ochranu svojich práv a právom chránených záujmov všeobecnú správnu žalobu), zo žiadneho ustanovenia SSP v znení účinnom do 30. júna 2023 nevyplývala možnosť správneho súdu takúto konkurenciu neakceptovať a žalobcu inštruovať, že sa mal domáhať ochrany svojich práv a oprávnených záujmov prostredníctvom iného typu žaloby, ako žaloby proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

66. V zmysle novej definície nečinnosti vymedzenej v ustanovení § 3 písm. d) SSP v znení účinnom od 1. júla 2023, už doplnenej o negatívny pojmový znak (ktorým bola konkurencia správnych žalôb výslovne vylúčená), za nečinnosť, teda pasivitu orgánu verejnej správy, nemožno považovať stav, keď orgán verejnej správy síce nekoná, avšak iba za predpokladu, pokiaľ tomuto nekonaniu predchádzalo rozhodnutie alebo opatrenie z ktorého dôvod takejto mienenej pasivity orgánu verejnej správy vyplýva. Zároveň treba skúmať, či po vydaní rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy nedošlo k podstatnej zmene okolností.

67. Pri skúmaní a posudzovaní namietanej pasivity ako nečinnosti orgánu verejnej správy musí správny súd pamätať na ustanovenie § 134 SSP, v zmysle ktorého je viazaný žalobnými bodmi vymedzenými žalobcom v podanej žalobe a teda nemôže namiesto žalobcu a nad rámec ním vymedzený určovať rozsah súdneho prieskumu ani vyhľadávať konkrétne dôvody nezákonnosti. Ide o normatívne vyjadrenie zásady iudex ne eat ultra petita partium (sudca nech nejde nad návrhy strán), ktorú musí správny súd

zásadne aplikovať vo všetkých veciach, v ktorých preskúmava na základe podanej žaloby zákonnosť žalobou napadnutého rozhodnutia, opatrenia, nečinnosti alebo iného zásahu s výnimkou vecí uvedených v § 134 ods. 2 SSP.

68. Na to, aby bolo možné priznať žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy podanej po 1. júli 2023 úspech (samozrejme za predpokladu, že sa námietky žalobcu v konaní pred správnym súdom potvrdia ako dôvodné), musí žalobca v žalobe namietať niektorú z foriem nečinnosti, teda buď, že žalovaný je pasívny úplne, prípadne, že je jeho procesný postup neefektívny, ba až obštrukčný. Avšak v momente, ako žalovaný v priebehu administratívneho konania vydá rozhodnutie alebo opatrenie, z odôvodnenia ktorého vyplýva prečo ďalej nekoná, odpadá akákoľvek dôvodnosť tvrdení, že je žalovaný nečinný (bez ohľadu na formu nečinnosti) a žalobca sa už nemôže úspešne domáhať odstránenia nečinnosti žalovaného na správnom súde v režime žaloby podľa § 242 a nasl SSP. Správny súd zdôrazňuje, že pri tomto type správnej žaloby, t. j. pri žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy, nie je priestor pre vyhodnocovanie, či žalovaný postupoval správne a zákonne, keď vydal rozhodnutie alebo opatrenie, v ktorom dôvody svojho nekonania ozrejmuje. Správny súd, pokiaľ by posudzoval existenciu dôvodov resp. naplnenie podmienok pre ich vydanie, by prekročil svoje limity súdneho prieskumu dané týmto žalobným typom.

69. Úspech možno priznať aj žalobe, podanej hoci po vydaní rozhodnutia alebo opatrenia, z odôvodnenia ktorého vyplýva prečo orgán verejnej správy ďalej nekoná, avšak iba za predpokladu, že žalobca bude namietať podstatnú zmenu okolností, a teda, že odpadli dôvody na to, aby orgán verejnej správy ďalej nekonal. Zákonodarca teda predpokladal, že ku podstatnej zmene okolností v zmysle § 3 písm. d) SSP dôjde v období medzi vydaním rozhodnutia resp. opatrenia, z ktorého nekonanie orgánu verejnej správy vyplýva a podaním žaloby proti nečinnosti na správny súd. Ani v tomto prípade by nemohla byť vyhodnotená ako dôvodná argumentácia poukazujúca na nečinnosť, hoci majúca pôvod v rozhodnutí resp. opatrení. Inými slovami, pokiaľ žalobca zmešká lehotu na podanie všeobecnej správnej žaloby smerujúcej voči rozhodnutiu alebo opatreniu, z odôvodnenia ktorého vyplýva prečo orgán verejnej správy ďalej nekoná, nemôže (tentokrát) svoju nečinnosť zhojiť žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

70. Pod podstatnou zmenou okolností možno rozumieť akékoľvek okolnosti ktoré majú za následok, že primárne (formálne) zákonne konštatované nekonanie orgánu verejnej správy sa zmení na nečinnosť. Bude sa však jednať skôr o výnimočné prípady, kedy už samotné rozhodnutie alebo opatrenie odôvodňujúce nekonanie orgánu verejnej správy predpokladá, že situácia sa môže buď samotným plynutím času alebo pričinením žalobcu, či iných subjektov, zmeniť tak, že dôvod nekonania dodatočne odpadne. Ako príklad môže správny súd uviesť práve prerušenie konania pre existenciu určitej prekážky, ktorá pokiaľ dodatočne odpadne (čím sa podstatne zmenia okolnosti) a orgánu verejnej správy v ďalšom konaní nič neprekáža, pokiaľ v primeranej lehote nezvolí vhodný procesný postup alebo nevydá rozhodnutie, dopúšťa sa nečinnosti.

71. Vychádzajúc z obsahu podanej žaloby ako aj nadväzujúcich vyjadrení žalobcu (keďže v prípade žaloby proti nečinnosti sa koncentračný princíp v dôsledku absencie lehoty na podanie žaloby proti nečinnosti neuplatní) správny súd ustálil, že podstatou žalobcových námietok je argumentácia o zrealizovaní stavby Bytového domu M HOUSE podľa právoplatného stavebného povolenia, o odstránení závad zistených pri miestnych zisťovaniach a splnení ďalších žalovaným vymienených podmienok týkajúcich sa nevyhnutnej komplexnosti výstavby (predložením právoplatného kolaudačného rozhodnutia pre stavbu „C. I. D. J. – K. H.“, zabezpečením potrebného množstva parkovacích miest, náhradnej výsadby a osadenia trvalého dopravného značenia parkovacích miest), pričom žalovaný mu kolaudačné rozhodnutie napriek tomu nevydal a namiesto toho ho niekoľkokrát prerušil rozhodnutiami z 30. marca 2020, 9. apríla 2021, 18. októbra 2023 a naposledy napadnutým rozhodnutím z 13. augusta 2024, ktorým síce žalobcu nevyzval na predloženie ďalších dokladov, no konanie prerušil až do skončenia konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Okresného úradu Malacky, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií č. B./XXXXXX-XXX z 27. mája 2024, vo veci zrušenia rozhodnutia o nariadení odstránenia nepovolenej stavby spevnených plôch a stavebných úprav miestnej komunikácie – chodníka, vjazdu a výjazdu na parcele reg. „E.“ F. parc. č. XXX/X v k. ú. D. a zastavenia konania o dodatočnom povolení príp. odstránení tejto stavby.

72. Takto koncipovaným žalobným bodom, kedy žalobca sústredí celú svoju argumentáciu na zdôvodnenie nezákonnosti postupu žalovaného v podobe vydania série rozhodnutí o prerušení

kolaudačného konania, nemožno priznať úspech (explicitne vyjadrená neprípustnosť konkurencie správnych žalôb), hoci žalobca vehementne a neoblomne tvrdí, že žalovaný sa tým dopúšťa nečinnosti, pretože dovedna za 7 rokov od podania návrhu mu kolaudačné rozhodnutie na stavbu Bytového domu M HOUSE nevydal. Ani prípadným vyslovením nezákonnosti napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania by totiž nebolo možné konštatovať, že žalovaný bol počas celého tohto obdobia nečinný. Z administratívneho spisu naopak vyplýva, že žalobca reaguje na početné rozhodnutia vydávané žalovaným príslušnými opravnými prostriedkami resp. prostriedkami nápravy a spravidla býva úspešný. Správny súd pripomína, že vo výroku uznesenia, ktorým žalobe vyhovuje, totiž nevyslovuje, že administratívne konanie trvá neprimerane dlho, alebo že boli žalobcove práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov porušené, ale orgánu verejnej správy ukladá povinnosť konať a rozhodnúť, vydať opatrenie alebo vykonať úkon (prípadne začať z úradnej povinnosti administratívne konanie) čím odstraňuje pasivitu žalovaného orgánu verejnej správy. Práve odstránenie nečinnosti má byť účelom podanej žaloby a primárnym záujmom sledovaným žalobcom. Dĺžka administratívneho konania teda je len jedným z mnohých iných atribútov, ktoré je v prípade posudzovania nečinnosti orgánu verejnej správy vziať do úvahy. Neuskutočnenie administratívneho konania v zákonnej lehote automaticky neznamená, že je orgán verejnej správy nečinný. Márne uplynutie tejto lehoty totiž môže byť zapríčinené aj prieťahmi zo strany účastníkov konania, iných osôb, dotknutých orgánov atď. V každom prípade však po uplynutí zákonnej lehoty orgánu verejnej správy nezaniká povinnosť konať, ale naopak, táto mu ostáva zachovaná, pričom namiesto výslovne určenej lehoty má uskutočniť konanie, t. j. rozhodnúť alebo vydať opatrenie v čo najkratšej lehote. Nakoniec zákonné lehoty majú poriadkovú a nie prekluzívnu povahu.

73. Správny súd je toho názoru, že sám žalobca si bol pravdepodobne vedomý, že v čase, kedy bolo kolaudačné konanie prerušené napadnutým rozhodnutím, mohol zvrátiť nekonanie žalovaného iba namietaním nezákonnosti napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania, o čom napokon svedčí (súčasné) podanie všeobecnej správnej žaloby voči napadnutému rozhodnutiu, ktorá bola na tunajšom správnom súde vedená pod sp. zn. 3S/115/2024, podnetu na protest prokurátora na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a podnetu na preskúmanie napadnutého rozhodnutia mimo odvolacieho konania (ako uvádza v bode 31. doplnenia repliky).

74. Správny súd rozumie neľahkej (finančnej) situácii, v ktorej sa žalobca ocitol, a od toho odvíjajúceho sa zmýšľania žalobcu, ktorý v správnej žalobe niekoľkokrát naznačil (napr. body 61 až 78), že samotné odstránenie nečinnosti už nepokladá za dostatočné a motiváciou na podanie správnej žaloby podľa § 242 a nasl. SSP bola možnosť domáhať sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia, ktorého uplatnená výška sa v čase rozhodovania správneho súdu vyšplhala až na 120.000,- €. Správny súd zároveň rozumie zmýšľaniu žalobcu, ktorý sa ku včasnejšiemu vydaniu kolaudačného rozhodnutia v kolaudačnom konaní na stavbu bytového domu snaží dopracovať všetkými dostupnými prostriedkami, avšak nemôže očakávať, že v každom jednom konaní, ktoré iniciuje vo vzťahu ku tomu istému porušeniu práva alebo právom chránenému záujmu, bude úspešný. Reparáciu pritom dosiahol už v nadväznosti na podanie podnetu na protest prokurátora, keď Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Bratislava napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania zrušil. To bolo dôvodom, prečo správny súd konanie o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania sp. zn. 3S/115/2024 zastavil.

75. S ohľadom na vyššie uvedené niet pochybností o tom, že v prejednávanej veci je naplnená prvá časť negatívneho vymedzenia nečinnosti, t. j. že žalovaný sa nemohol dopustiť nečinnosti, pretože z napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania vyplýva, prečo v kolaudačnom konaní ďalej nepokračoval, pričom žalobca sa mal domáhať odstránenia nezákonnosti žalobou smerujúcou voči tomuto rozhodnutiu, čo napokon aj urobil (sp. zn. 3S/115/2024).

76. Správny súd však musí skúmať aj druhú časť negatívneho definičného znaku, a teda, či po vydaní napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania nedošlo k podstatnej zmene okolností, pričom pripomína, že tieto okolnosti má tvrdiť žalobca v podanej žalobe a správny súd je takto vymedzenými žalobnými bodmi v zmysle § 134 SSP viazaný. Ako už správny súd zmienil vyššie, malo by sa spravidla jednať o okolnosti, ku ktorým dôjde v období medzi vydaním rozhodnutia resp. opatrenia, z ktorého nekonanie orgánu verejnej správy vyplýva, a podaním žaloby proti nečinnosti na správny súd, hoci nemožno vylúčiť, že ku určitým okolnostiam majúcim vplyv na administratívne konanie môže dôjsť

aj v priebehu konania na správnom súde. Napokon, pre správny súd je podľa § 135 ods. 2 písm. a) rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia.

77. S konkretizáciou na prejednávanú vec, keďže nekonanie žalovaného bolo následkom napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania z dôvodu prebiehajúceho iného konania o otázke, ktorú žalovaný považoval za predbežnú, podstatnou zmenou okolností by mohlo byť dodatočné odpadnutie dôvodu prerušenia konania a teda skončenie konania o predbežnej otázke. Sporná teda nemá byť zákonnosť samotného prerušenia administratívneho konania, ale zákonnosť ďalšieho trvania prerušenia. Žalobca však žiadne podobné podstatné okolnosti, ku ktorým by došlo po vydaní napadnutého rozhodnutia o prerušení kolaudačného konania, netvrdil. Tvrdil v zásade iba toľko, že s prerušením kolaudačného konania od jeho počiatku nesúhlasí a nebol naň daný dôvod a pokiaľ ho aj žalovaný prerušil, napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania nedostatočne odôvodnil. Správny súd preto nemá pochybnosti, že v prejednávanej veci je naplnená aj druhá časť negatívneho vymedzenia nečinnosti, t. j. že nedošlo ku podstatnej zmene okolností resp. tieto žalobca netvrdil.

78. Správnemu súdu je známe, že ku dnešnému dňu bolo napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania zrušené pre jeho nezákonnosť, v dôsledku čoho už kolaudačné konanie nie je ďalej prerušené. Vydanie rozhodnutia alebo opatrenia, pre ktoré orgán verejnej správy určité obdobie nekoná (ako jeho prirodzený následok) a ktoré sa hoci neskôr ukáže ako nezákonné a je zrušené, nemôže byť spätne posúdené ako nečinnosť.

79. Taktiež nemožno ignorovať, že ku jeho zrušeniu došlo až v priebehu konania pred správnym súdom a takmer 4 mesiace po podaní žaloby, v čase, kedy žalovaný dlhodobo nedisponuje administratívnym spisom, ktorý sa nachádza na správnom súde a doposiaľ nebolo žalovanému reálne umožnené postupovať podľa záväzného právneho názoru, ktorý Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Bratislava v zrušujúcom rozhodnutí č. XXXXX/XXXX-XX.X.X./L. zo 16. decembra 2024 vyslovil. Správny súd preto dospel k názoru, že žalovanému nemožno vyčítať, že v kolaudačnom konaní po zrušení napadnutého rozhodnutia ďalej nekoná.

80. Správny súd považuje za potrebné poukázať aj na nemožnosť vyhovieť žalobcom naformulovanému žalobnému návrhu v časti ktorou sa domáha, aby správny súd uložil žalovanému povinnosť vydať kolaudačné rozhodnutie a teda rozhodnúť v konaní pozitívne, vyhovením jeho návrhu na vydanie kolaudačného konania. Správny súd uvádza, že v rámci konania o žalobe proti nečinnosti orgánu verejnej správy nemôže vecne posudzovať naplnenie podmienok vyžadovaných príslušným právnym predpisom pre vydanie rozhodnutia resp. opatrenia, znejúceho či už v prospech alebo neprospech žalobcu. Takúto povinnosť správny súd v rámci rozhodovania o žalobe proti nečinnosti nemôže stavebnému úradu uložiť, pretože by tým nahradil jeho právomoc vyplývajúcu mu zo Stavebného zákona prejudikovaním záverov, ktoré má napokon vysloviť sám stavebný úrad v konečnom rozhodnutí resp. opatrení.

81. Správny súd obiter dictum konštatuje, že kolaudačné konanie je určitým spôsobom špecifické, pretože jeho výsledkom je buď vydanie kolaudačného rozhodnutia (§ 82 Stavebného zákona), alebo jeho nevydanie (§ 81b Stavebného zákona). Vydanie rozhodnutia sa teda Stavebný zákon predpokladá iba v prípade, keď sa konanie končí vyhovením návrhu žalobcu. Správny súd je toho názoru, že hoci Stavebný zákon výslovne pripúšťa možnosť kolaudačné rozhodnutie nevydať, neznamená to, že by nemal kolaudačné konanie zavŕšiť a navrhovateľa držať v určitom provizóriu jeho neustálym prerušovaním, čím by teoreticky mohlo prebiehať donekonečna. Už iba v dôsledku vymedzenia dôvodov podľa § 81b písm. a) až f) Stavebného zákona, pre ktoré stavebný úrad kolaudačné rozhodnutie nevydá, zákonodarca prezumoval, že tento dôvod (samozrejme aj s jeho následkom v podobe nevydania kolaudačného rozhodnutia) musí byť navrhovateľovi určitým spôsobom oznámený. Zákonnosť takéhoto oznámenia a teda (ne)existencia dôvodu nevydania kolaudačného rozhodnutia, ktoré by mohlo byť na účely SSP považované za opatrenie podľa § 3 ods.1 písm. c), by bola následne preskúmateľná správnym súdom v režime všeobecnej správnej žaloby podľa § 177 a nasl. SSP. Navyše, Stavebný zákon nevylučuje možnosť požiadať o vydanie kolaudačného rozhodnutia na tú istú stavbu aj opakovane, pokiaľ v rámci prvého konania nebolo účastníkovi kolaudačného konania rozhodnutie, pre nesplnenie niektorej z podmienok, vydané.

82. Správny súd poukazuje na právnu úpravu prerušenia konania podľa § 81 ods. 3 a § 140 Stavebného zákona v spojení s § 29 Správneho poriadku, z ktorej vyplýva, že zákonnosť prerušenia konania je zakaždým časovo ohraničená vydaním rozhodnutia o prerušení konania a odpadnutím prekážky, pre ktorú bolo konanie prerušené. Doba prerušenia sa odvíja od detegovaného dôvodu podľa § 29 ods. 1 Správneho poriadku, pričom pokiaľ vystala potreba vyčkať na vyriešenie predbežnej otázky v inom konaní (prípadne účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo je potrebné mu ustanoviť procesného opatrovníka) a teda presný moment vyriešenia predbežnej otázky nemožno dopredu prezumovať, „Zásadne platí, že pokračovanie konania sa viaže na právoplatnosť rozhodnutia o predbežnej otázke, teda konanie je prerušené do času, kým rozhodnutie o predbežnej otázke nadobudne právoplatnosť.“ (POTÁSCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, Jozef, MEDŽOVÁ, Daniela. § 29 [Prerušenie konania]. In: POTÁSCH, Peter, HAŠANOVÁ, Janka, VALLOVÁ, Jana, MILUČKÝ, Jozef, MEDŽOVÁ, Daniela. Správny poriadok. 4. vydání. Praha: C. H. Beck, 2022, s. 273.). V prípade prerušenia konania za účelom splnenia uloženej povinnosti s určením konkrétnej lehoty je správny orgán povinný v konaní pokračovať najneskôr jej uplynutím a to aj za predpokladu, že ku splneniu uloženej povinnosti účastníkom konania nedôjde. Inými slovami, orgán verejnej správy nemôže vydať rozhodnutie a právny poriadok ani nepredpokladá, že nastane situácia, kedy by bolo administratívne konanie prerušené na bližšie neurčený čas. Tomu napokon v predmetnom prípade nedošlo, keďže žalovaný rešpektoval literu zákona a kolaudačné konanie zakaždým prerušil na obdobie 90 dní resp. do času skončenia konania o predbežnej otázke.

83. Aj z uvedeného dôvodu považuje správny súd za náležité, aby stavebný úrad účastníkovi kolaudačného konania dôvod nevydania kolaudačného rozhodnutia oznámil, pretože nie je účelom akéhokoľvek administratívneho konania ho neustále a opakovane prerušovať. Či už však stavebný úrad v kolaudačnom konaní vydáva rozhodnutia o prerušení konania z niektorého dôvodu podľa § 81b Stavebného zákona alebo účastníkovi kolaudačného konania opatrením oznámi, že kolaudačné rozhodnutie z tam uvedených dôvodov nevydá, účastníka konania tým dostáva do rovnakej situácie, kedy sa môže ochrany svojich práv a právom chránených záujmov domáhať na správnom súde podaním všeobecnej správnej žaloby.

84. Sám Regionálny úrad pre územné plánovanie a výstavbu Bratislava v rozhodnutí č. XXXXX/XXXX-XX.X.X./L.. zo 16. decembra 2024 konštatoval, že postup žalovaného, ktorý nezákonne prerušuje kolaudačné konanie, možno označiť ako neodborný a neprimerane zasahujúci do práv a oprávnených záujmov žalobcu (správny súd uvádza, že takéto konanie je postihnuteľné podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov). Po vrátení veci ho inštruoval, aby preskúmal všetky podklady, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu a rozhodol, či je možné vydať kolaudačné rozhodnutie bež ďalších obštrukcií, alebo nie.

85. Správny súd vychádzajúc z vyššie uvedených konštatovaní, keďže namietaná pasivita žalovaného nespĺňa definičné znaky nečinnosti podľa ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) SSP a teda žalovaný nie je nečinný, pretože vydal napadnuté rozhodnutie o prerušení kolaudačného konania, pričom správny súd nezistil, že by sa okolnosti, pre ktoré bolo kolaudačné konanie prerušené do podania správnej žaloby podstatne zmenili (a to ani po jej podaní), správny súd žalobu podľa § 249 SSP zamietol.

86. V dôsledku zamietnutia žaloby správny súd nerozhoduje o primeranom finančnom zadosťučinení, ktoré by žalobcovi mohlo prináležať iba za predpokladu, že by správny súd žalobu posúdil ako dôvodnú (§ 250 ods. 3 SSP). Rovnako tak nie je dôvod aby rozhodol o návrhu na uloženie pokuty podľa § 80 ods. 1 písm. d) SSP.

87. O trovách konania správny súd rozhodol postupom podľa § 175 ods. 1 SSP tak, že žalobcovi podľa § 167 ods. 1 SSP (a contrario) ich náhradu nepriznal z dôvodu neúspechu v konaní a žalovanému podľa § 168 SSP nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná kasačná sťažnosť, ktorú je možné podať prostredníctvom Správneho súdu v Bratislave na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v lehote jedného mesiaca od

jeho doručenia (§ 493e v spojení § 443 ods. 1 SSP). Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 443 ods. 5 SSP).
Kasačná sťažnosť proti tomuto uzneseniu nemá odkladný účinok (§ 446 ods. 1 SSP, § 446 ods. 2 písm. a) SSP a contrario).
V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 uviesť
a) označenie napadnutého rozhodnutia,
b) údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené,
c) opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len „sťažnostné body“),
d) návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). (§ 445 ods. 1 SSP)
Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 SSP).
Kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že správny súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že
a) na rozhodnutie vo veci nebola daná právomoc súdu v správnom súdnictve,
b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal procesnú subjektivitu,
c) účastník konania nemal spôsobilosť samostatne konať pred správnym súdom v plnom rozsahu a nekonal za neho zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
d) v tej istej veci sa už skôr právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už skôr začalo konanie,
e) vo veci rozhodol vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený správny súd,
f) nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
g) rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci,
h) sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu,
i) nerešpektoval záväzný právny názor, vyslovený v zrušujúcom rozhodnutí o kasačnej sťažnosti alebo
j) podanie bolo nezákonne odmietnuté. (§ 440 ods. 1 SSP)
Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom (§ 440 ods. 2 SSP).
Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa; ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d); je žalovaným Centrum právnej pomoci (§ 449 ods. 1 a 2 SSP).